

съ изразъ на небето. Прѣданието говори, че Христосъ ималъ такива очи. За нѣкого казватъ: „Устата му съ красиви като роза“. Какво съ устата? Тѣ съ изразители на човѣшкото сърце — да-ли е човѣкъ съ меко или кораво сърце; показватъ доколко човѣкъ е интенсивенъ и откровенъ. У ония, които иматъ хубавъ апетитъ, ще забѣлѣжите, че бѣрните съ вѣздебелички. То е физиологически законъ. Повечко кръвъ приижда, затова съ и дебелички и червени. Като вкусяте яденето, кажатъ: „Ха, това е приятно“, и по лицето имъ блѣсне деликатна, едва уловима усмивка; тя оповѣстява, че въ тѣхната душа има туй разположение. Ако вземемъ човѣкъ съ красивъ носъ, той е изразъ на човѣшката интелигентностъ и умъ; да-ли носътъ е правъ или закривенъ, да-ли е римски типъ или гръцки — това има дълбокъ смисълъ. Външниятъ обликъ на лицето не е безъ значение, при това, то е изразителъ сѫщо на външния животъ на човѣка. Ако внимнемъ въ едно човѣшко лице и видимъ, че то нѣма симетрия, че едната негова вѣжда не е като другата, едната по-развита, другата по-издадена, ако има извѣстна дисиметрия, това показва, че има въ него нѣщо неуравновѣсено. Като поставите една права линия, ще сеувѣрите да-ли и вашиятъ носъ е на мястото си. Носътъ е барометъръ, топлометъръ, който показва въ какво състояние е вашиятъ умъ. Когато машинистъ кара една машина, има единъ уредъ, който показва атмосферното налягане въ котела, и споредъ това показване тургатъ повече вѣглища за увеличаване на парата, или, ако тя е излишна, я изпушватъ. Вие спирали ли сте се нѣкой путь да си дадете трудъ, като машинистъ, да видите въ